

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 605. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964403954240/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

menes der her: Pistol; Ordet bruges baade om Haandskydevaaben og om blanke Vaaben (Sabel, Kaarde).

Side 277 Linje 37—38] den blodrøde Morgenhimmel minder ham om, at det er Lørdag Morgen, den Dag, der skal se hans eget Blod flyde.

Side 279 Linje 23: *Secundanten*] efter Reglerne skulde naturligvis ogsaa Adam have en Sekundant, men det hele er jo kun en Spøg fra Baronessens Side, og derfor er Arrangementet uvirkeligt.

Side 279 Linje 28: *Gigant*] (græsk) „Kæmpe“.

Side 280 Linje 32: *admirable*] (latin) „beundringsværdige“.

Side 280 Linje 34: *Harceløring*] (fransk) „Drilleri“.

Side 281 Linje 33: *Dagens Kjerte*] ☉: Solen (se Anm. til 1ste Bind Side 23 Linje 2).

Side 281 Linje 39: *Stenter*] Overgange over et Gærde.

Side 282 Linje 15: *to sikre Damer*] sikker vel omtrent = bestemt, som véd hvad man vil og sætter det igennem.

Side 282 Linje 25: *Sønssøns*] (fransk) „Sorgenfri“; Navn paa et Slot i Potsdam ved Berlin, Yndlingsopholdssted for Kong Frederik den store af Preussen († 1786).

Side 283 Linje 21: *Undine*] i middelalderlig Folketro Navn paa de kvindelige Vandaander. — Æventyret om hende, som her fortælles, er sikkert den tyske Romantiker La Motte Fouqué's yndefulde lille Fortælling „Undine“. [H. C. Andersens Eventyr „Den lille Havfrue“ (1837) er en Slags Variant af dette Eventyr.]

Side 284 Linje 25: *han hjemad gik sit Skud*] ☉: gik sin Gang, sin Vej; ligesaa Side 358 Linje 17, Side 395 Linje 33 o. fl. St.; sml. Baggasen 1807 („Ridder Ro og Ridder Rap“): „Da Brylluppet stod, gik den Riddet sit Skud | Til Brudegæmækket, og sov hos min Brud!“; Grundtvig 1812 („Mester Ole Vind“): „For Felix vel Sanct Povel kom | At stande mange Gange, | Men hed det: Kydskhed, Lov og Dom, | Saa blev vor Felix bange, | Saa hed det: gaa du kun dit Skud! | Jeg har saa travlt, du skal faae Bud, | Naar jeg faaer bedre Stunder“.

Side 284 Linje 35: *Phaethon's*] (græsk) en høj og let, aaben Vogn med Skærm over.

Side 285 Linje 13: *i daglig Orden*] ☉: i Slaabrok, som det fremgaar af Side 287 Linje 34.

Side 286 Linje 19: *idealsk*] Former som idealsk og geniølsk var ret alm. i det 18de Aarh., paa P.M.'s Tid faldt de vistnok gammeldags.

Side 286 Linje 26: *Skjæbnen, der er blind, af hedensk Art*] blandt de forskellige Fremstillinger af Lykkegudinden (Fortuna) i den græsk-romerske Mytologi var ogsaa den, at hun skildredes kørende blind paa en Vogn, trukket af blinde Heste.

Side 286 Linje 31—40] atter Hentydning til den Hegelske Filosof.

Side 288 Linje 16: *Pro og Contra*] (latin) „for og imod“.

Side 288 Linje 22 — Side 293 Linje 40] med denne saare levende og i alle Enkeltheder naturtro Skildring af et Høstgilde kan sammenlignes lignende Skildringer hos Blicher 1836 („Fjorten Dage i Jylland“) og 1840 („Høstferien“).

Side 288 Linje 34: *Clar'netter og forstemte Violiner*] Klarinetter er Blæseinstrumenter af Træ, alm. ved Bøndergilder. Anton Nielsen fortæller (Landsbyliv i Trødiverne, Side 69): „Musikken var allevegne meget tarvelig. Ved Bøndergilder og Ungdomsgilder var der kun 1 Violin, ved større Bryllupper var der to. De spillede da begge unison, det borte til Sjældenhederne, at den ene kunde sekundere, og hvis han kunde det, var det altid efter Gæster, thi det var næsten uhørt, at nogen Spillemand kjendte Noder. Der var heller aldrig nogen, der kunde blæse paa Horn; den eneste Blæsemusik, man kjendte, var Klarinet-spil“.